

En ny norsk filmpolitikk?

Rambøll rapporten ble offentliggjort rett før jul i fjor. Den ble møtt med skepsis, rett og slett fordi mange av oss synes at den ikke holder mål. Etter at en del av oss uttrykte vår skuffelse over rapporten i media, kan det virke som om også byråkratene og politikerne i departementet har nedtonet betydningen av rapporten. Det signaliseres nå at det kommer til å bli laget en Stortingsmelding om tematikken. Filmforbundet mottar disse signalene med forventning og tror at en Stortingsmelding kan bidra til å framskaffe kjærkommen dokumentasjon om bransjen og presentere spennende filmpolitiske og kulturelle visjoner. Vi vil imidlertid sterkt anmode om at den utvikles i nær dialog med bransjens organisasjoner. Det er tross alt vi som "vet hvor skoen trykker".

Sett fra Norsk filmforbund ståsted, trenger bransjen dokumentasjon og analyse. I dag er det for mye synsing og for mye i bransjen som er basert på myter og rykter. Derfor er det ekstra beklagelig at det har blitt brukt mye penger og ressurser på rapporter, som ikke gir oss det vi trenger, nemlig troverdig dokumentasjon.

Men det er ikke bare Rambøll rapporten vi har fått i det siste. I løpet av litt mindre enn to måneder, fra 18.12 til 10.02 har vi mottatt 5 rapporter, som alle setter fokus på den norske filmpolitikken.

- Rambøll rapporten, som ble initiert av den forrige politiske ledelsen.
- Econ rapporten, som ble initiert av Produsentforeningen.
- Tallenes tale, som ble initiert av en samlet filmbransje.
- Det visuelle nord, som ble initiert av Nord Norsk filmsenter.
- 2 rapporter fra Rogalands-forskning, som har tilsvarende ambisjon som flere av de overnevnte rapportene.

I det følgende vil vi prøve å gi et kort resymé av de vi opplever som det viktigste disse rapportene setter fokus på, samt gi en skisse av det vi mener at Norsk filmforbund bør sette fokus på i den videre prosessen, hvor den norske filmpolitikken skal settes under lupen.

Når det gjelder de 2 "store" rapportene, Rambøll rapporten og Econ rapporten har bl.a. vi og andre i bransjen uttrykt skuffelse over at disse to utredningene i alt for stor grad bærer preg av å være oppdragsforskning, der oppdragsgivernes policy kaster skygger over resultatet. Det er ikke den frie forskningen og analysen bransjen vår virkelig hadde trengt, men derimot tydeliggjøring av oppdragsgivers ståsted. Vår sterkeste kritikk av disse rapportene er likevel **det** de ikke setter fokus på. For hvor er kjønnspektivet? Hvor er historiefortellerne? Hvor er de kulturpolitiske visjonene? Og hvor er filmarbeiderne? Listen kan bli mye lengre.

Tallenes tale skiller seg positivt ut av dette knippet utredninger ved at den, som tittelen sier, rett og slett kun er tallenes tale.

La det også innledningsmessig være sagt. Vi er alltid nysgjerrig og forventningsfull når vi setter meg ned for å lese utredninger om vår egen bransje. Derfor vil vi også uttrykke at man alltid kan finne noe nyttig og verdifullt i de fleste utredninger. Alle "våre utredninger" presenterer noe statistikk og gir således nyttige innblikk i forskjellige deler bransjens "tilstand". Men mens Tallenes tale kun har det for øye å påpeke fakta, så er de andre

rapportene skjemmet av å være en blanding av politisk synsing og faktapresentasjon. Og når arbeidet også bærer preg av å være ukvalifisert synsing, så blir konklusjonene til tider uryddige og kanskje ikke særlig nyttige...

Filmfondets styreleder sa i et intervju med Rush Print på nyåret at vi må se på de forbedringsmulighetene rapportene skissere og ikke fortape oss i hvordan rapportene burde ha vært. Det mener vi er en grov forenkling, nettopp fordi rapportene ikke reiser de viktigste problemstillingene bransjen vår står overfor. Derfor må vi, etter vår mening, både være kritisk til manglene ved rapportene, diskutere åpent det de skissere, men komplimentere dette med det vi mener er de viktigste utfordringene bransjen vår står overfor. Det tar vi for oss under overskriften av hva NFF ønsker å sette fokus på.

Rambøll rapportens essens

Rambøll rapporten presenterer 7 anbefalinger, som er:

1. Styrking av profesjonaliseringen av filmbransjen.

Som tydeligvis for Rambøll betyr at produsentene skal styrkes gjennom produsentstøtten fra Fondet og gjennom tiltak som forbedrer formalkompetansen blant produsentene.

Videre at det bør etableres standardavtaler og kontrakter, tydeligvis fordi Rambøll ikke har fått med seg at det har eksistert en overenskomst og standardavtaler mellom NFF og Produsentforeningen de siste 25 årene.

NFFs kommentar: Hvem har de egentlig snakket med?

2. Utarbeidelse av stillingsinstruks for konsulentene.

Rambøll mener at fordi en rekke produsenter uttrykker manglende tillitt til Filmfondet, så bør det lages stillingsinstruks som pålegger konsulentene å gi utdypende begrunnelser for avslag, og at de må synliggjøre grunnlaget for sine vurderinger. Disse stillingsinstruksene bør utarbeides i nær dialog med bransjen.

NFFs kommentar: En bedret kommunikasjon vil være i alles interesse og vil forhåpentligvis bidra til å rydde vekk en del myter og fordommer. Samspillet i bransjen bør så langt som mulig være basert på fakta og ikke på rykter og mistillit.

3. Avvikling av billettstøtteordningen.

Rambøll anbefaler at det utarbeides en tidsplan for en avvikling av billettstøtteordningen. Begrunnelsen for dette forslaget er at en slik avvikling vil være avgjørende for å sikre en videre profesjonalisering av den norske filmbransjen. Videre at en avvikling vil gjøre det lettere å gi støtten en kulturpolitisk begrunnelse.

Rambøll slår fast at støtten er veldig populær blant produsentene, og at de mener at den er avgjørende for deres muligheter for å finansiere filmproduksjon i Norge.

Rambøll sier riktignok også at det bør gjennomføres en nærmere finansiell analyse av hvilke konsekvenser en fjerning av billettstøtteordningen vil få for norsk film, men anbefaler likevel at den avvikles i løpet av et år.

NFFs kommentar: Hvorfor følger ikke Rambøll sin egen anbefaling? Dersom de mener at det bør gjøres en analyse, hvorfor trekker de da sin konklusjon før analysen er gjort? NFF har også en rekke kritiske spørsmål til Billettstøtteordningen, men vi er ikke klare til å trekke en konklusjon, før vi har fakta på bordet.

4. Overføre brorparten av de frigjorte midlene, gjennom avviklingen av billettstøtteordningen til markedsstøtteordningen og produsentstøtten.

De anbefaler at for å holde fokuset på å øke markedsandelen til norsk film og for å gi produsentene mulighet til å satse på utviklingsarbeid, så bør brorparten av de frigjorte midlene bli overført til markedsstøtteordningen og produsentstøtten.

NFFs kommentar: Nå er det på tide å lage ordninger, som reelt sett støtter og styrker historiefortellerne. Produsentene har styrket sin posisjon på bekostning av de skapende og

filmarbeiderne de siste 10 årene. En ytterligere forsterkning av denne ubalansen vil få langsiktige, meget negative konsekvenser for den norske filmen.

5. **Flytte Utenlandsavdelingen fra Filminstituttet til Filmfondet.**

Rambøll hevder at Utenlandsavdelingen drives dårlig og i for stor grad er preget av kameraderi. De mener at profileringene av norsk film i utlandet vil bli bedre ved at den flyttes til Filmfondet. Fordi Filmfondet vil dra nytte av vitensoppbygging om norsk films potensial for salg i utlandet i forbindelse med rådgivning og støtte til norske filmprosjekter.

NFFs kommentar: Rambøll fremmer her en udokumentert påstand. NFF ser gjerne at Utenlandsavdelingen underkastes en vurdering, men da med utgangspunkt i hva som kan gjøres for å styrke arbeidet og også for å se på om de kan og bør ha en rolle også ift distribusjonsarbeidet i Norge.

6. **Flytte utviklingsarbeidet fra Filmutviklingen til Filmfondet.**

Rambøll foreslår at Filmfondets vedtekter åpnes opp for at manusforfattere og regissører skal kunne søke om støtte til utvikling. Fordi de mener at den norske filmproduksjonen vil tjene på at alt som har med filmproduksjon å gjøre samles i en stor norsk institusjon, nemlig Filmfondet.

NFFs kommentar: Igjen påstander og forslag fra Rambøll, som mangler skikkelig dokumentasjon og grundig analyse. NFF mener at Filmutviklingen bør styrkes og at deres arbeidsfelt bør utvides.

7. **Fortsette støtten til de regionale filmsentrene.**

Maks 3 regionale filmfond.

Legge den statlige støtten til de regionale filmfondene i Filmfondet.

Rambøll har gjort en grundig kartlegging av regionale filmfond i Europa. De har derimot ikke gjort noen kartlegging av filmsentrene og de profesjonelle miljøene rundt om i landet vårt. Derfor bruker de det de har funnet rundt om i Europa til å anbefale hva de mener man bør gjøre i Norge.

NFF: Rambøll har ikke et nødvendig grunnlag for denne anbefalingen. Den regionale filmutviklingen i Norge må skje på grunnlag av faktiske forhold og en kulturpolitisk visjon, om å ta "hele landet" i bruk for å skape større bredde og bedre historier. Da kan ikke distriktspolitikk, sentraliseringspolitikk eller næringspolitiske hensyn danne rammene for valgene som skal gjøres.

Econ rapporten

Econ rapporten fremmer 10 forslag, som er:

1. **Spisse målene for norsk filmpolitikk.**

Econ har følgende argumentasjon for å spisse målene for norsk filmpolitikk: "Econ mener at det vil være hensiktsmessig å konkretisere målsettingene for filmpolitikken mer enn det er gjort i nåværende målhierarki. Det er svært fornuftig at politiske myndigheter ikke blander seg inn i det kunstneriske innholdet i filmproduksjonen. Det er likevel fullt mulig å trekke opp noen mer konkrete mål for filmpolitikken – og ikke minst for Filmfondets arbeid.

Eksempler på mer konkrete mål kan være mål for antall spillefilmer som skal produseres i Norge, publikumsoppslutning på norske filmer, for eksempel målt ved markedsandel på kinofremvisning eller lignende, konkrete mål til omfang av eksport av norsk film".

NFF: Ikke vanskelig å slutte seg til dette.

2. **Beholde hovedinnretningene i den norske filmpolitikken.**

Econ mener at det er viktig å beholde hovedinnretningene i den norske filmpolitikken for å skape forutsigbarhet, stabilitet og langsiktighet. De mener at hovedtrekkene i

støttesystemet er effektivt i forhold til å nå målet om høy publikumsoppslutning. Og de mener at usikkerhet om framtidige rammebetingelser vil svekke bransjens tillit til filmpolitikken.

NFF: Dette er en politisk anbefaling, der man kan lese hvem som er oppdragsgiver, og ikke basert på fri forskning.

3. Motivere bransjen til en utvikling mot færre, større og sterkere produksjonsselskaper.

Econ mener at når det gjelder målet om sterkere produsentmiljøer, så er det lite som tyder på at dette er oppnådd. De mener likevel at dette er en nødvendig utvikling for at bransjen skal kunne bli mer effektiv og mer profesjonell.

NFF: Dette er en næringspolitisk anbefaling, og ikke basert på en kulturpolitisk analyse.

4. Videreføre billettstøtteordningen.

Econ mener at billettstøtteordningen er essensiell som incitament for publikumsorienteringen til filmproduksjonene. De mener videre at den er av stor betydning for produsentene, og at det vil være skadelig for bransjen å fjerne den. (Her driver de vel med mer eller mindre kvalifisert synsing).

NFF: Dette er en politisk anbefaling, der man kan lese hvem som er oppdragsgiver, og ikke basert på fri forskning.

5. Satse på noen større og mer ambisiøse produksjoner.

Econ mener at det må være rom for noen større og mer ambisiøse produksjoner.

NFF: Og det stiller nok en samlet bransje seg bak. Det er ikke hensiktsmessig for filmene vi skal lage, at alle skal passe inn i rammen av 12 millioner til 15 millioner. Det skaper ikke mangfold og bidrar til å ekskludere en rekke viktige filmprosjekter. Jmf. bl.a. Liv Ullmanns prosjekt.

6. Gjøre produsentstøtten til pakkefinansiering av utviklingsarbeid.

Econ mener at det vil være ryddigere å gjøre om produsentstøtten til en pakkefinansieringsordning av utviklingsarbeid.

NFF: Ikke vanskelig å slutte seg til dette.

7. Etablere en talentutviklingsordning, der produsentene må være med å ta delansvar.

Econ mener at det kan være grunn til å øremerke noe av støttebidragene til talentutvikling for nytdannende personer og at produsentene sammen med departementet, filmfondet og utdanningsinstitusjoner bør ta ansvaret for dette.

NFF: Bra at Econ setter dette på dagsorden. Det bør imidlertid være en ordning for både nytdannende og erfarne, og den bør legges til Norsk filmutvikling.

8. Foreta en sterkere samordning av støtteordningene.

Econ mener at myndighetene bør vurdere en sterkere samordning av støtteordningene, bl.a. de som er lagt utenfor Norsk filmfond, fordi det vil gi en mer effektiv bruk av ressursene.

NFF: Bransjen vil ha nytte av tydelig og klare mål, samt bedre dialog og samarbeid mellom forvaltningsorganene, men vi trenger ikke mer sentralisering enn vi allerede har.

9. Ikke satse på å tiltrekke bransjen eksterne investorer.

Econ vil ikke tilrå at virkemidlene vris i retning av økt eksternt finansiering av filmprosjekter. Med andre ord mener de at det ikke er hensiktsmessig å prøve å tiltrekke investorer til den norske filmproduksjonen, fordi støtteordningene vi har i Norge vil bidra til at investorer vil få en uhenksom stor del av de offentlige filmpengene gjennom billettstøtteordningen og avkastningsordningene.

NFF: Sluttes seg til denne vurderingen. Med den modellen vi har i Norge i dag, blir penger fra investorer en dyrekjøpt investering for filmbransjen i Norge. For oss handler dette om kulturpolitikk, mens det kan synes som om mange mener at det primært er et spørsmål om næringspolitikk og ofte kan det også synes som om næringspolitikken

Norsk filmforbund

forkjempere mener at private penger er mer legitime enn offentlige. NFF mener at kulturpolitikken og dermed også filmpolitikken primært er et offentlig ansvar i et lite språkområde som Norge.

10. Lage en stillingsinstruks for konsulentene.

Eon mener at det bør utarbeides en stillingsinstruks for konsulentene i Norsk filmfond. Begrunnelsen er at det vil være bra for samarbeidet, tilliten og dialogen i bransjen.

NFF: Sluttes oss til dette.

Hva har Rambøll og Econ til felles?

- De mener begge at det bør utformes en stillingsinstruks for konsulentene.
- Videre foreslår begge at det foretas en sterkere samordning av støtteordningene.
- Begge mener at bransjen vil være tjent med en utvikling mot færre og større produksjonsselskap.
- Og begge anbefaler at de produsentrettede støtteordningen styrkes.

De skiller imidlertid fullstendig lag ift sine anbefalinger om billettstøtteordningen.

De er like tause når det gjelder kjønnsperspektivet. Og begge har besynderlig manglende fokus på historiefortellerne og filmarbeiderne.

Rambøll går veldig langt i sine anbefalinger om sentralisering, men Econ følger dem langt på vei i anbefalingen om en sterkere samordning av støtteordningene.

Tallenes tale

Tallenes tale dokumenterer ubalansen mellom kjønnene når det gjelder tildelinger fra Filmfondet og Filmutviklingen. Den prøver seg ikke på synsing, anbefalinger eller analyser. Likevel er den spennende, kruttsterk, interessant og nedslående. For det er nedslående å få det slått fast at bransjen vår er en sinke når det gjelder likestilling.

Tallenes tale maner i seg selv til handling, og blir således et viktig utgangspunkt for virkemiddelbruken i filmpolitikken.

Norsk filmforbund har om lag 100 medlemmer, som har regi som sin hovedfunksjon. 42% av disse er kvinner.

Videre har NFF om lag 60 medlemmer, som har manus som sin hovedfunksjon. 43% av disse er kvinner.

I tillegg har vi om lag 60 studentmedlemmer, hvorav manus og regi utgjør flesteparten. Også blant disse medlemmene utgjør kvinner om lag 42-43%.

Norsk filmforbund trekker to grunnleggende selvransakende konklusjoner av Tallenes tale:

1. Vi har ikke gjort en god nok jobb ift våre kvinnelige medlemmer og for likestilling i bransjen.
2. Kampen for like muligheter og rettigheter for kvinner og menn kommer til å bli gitt meget høy prioritet i filmforbundets videre arbeid. Bl.a. vil vi samarbeide med WIFT for å få på plass hensiktsmessige virkemidler.

Det visuelle nord

DET VISUELLE NORD ble initiert av Norges tre nordligste fylker; Troms, Nordland og Finnmark på et møte 16. november 2004. Nord-Norge krevde i en pressemelding rett etter 15 millioner NOK til et regionalt filmfond, som skal forvaltes og administreres av NORDNORSK FILMSENTER (NNFS).

Norsk filmforbund

Iht prosjektbeskrivelsen formulert av NNFS i januar 2005 er målsettingen med DET VISUELLE NORD å utvikle strategier for en langsiktig satsning på film i Nord-Norge. Utviklingen av bærekraftige produksjons- og distribusjonsmiljøer er sentralt.

Prosjektets delmål er å kartlegge film- og filmrelaterte næringer i Nord-Norge, utrede utviklingsmuligheter i området samt legge konkrete forslag til strukturelle og organisatoriske grep, samarbeidsforum, finansieringsmuligheter, handlingsplaner og organisasjon.

NFFs kritikk av utredningen er:

- Den er i for stor grad preget av at forfatteren er svensk og at hun ikke har satt seg tilstrekkelig inn i norske forhold.
- Rapporten legger opp til NNFS skal inn som aktiv produsent, noe man har dårlige erfaringer med fra tidligere, fordi NNFS lett blir en konkurrent til produksjonsmiljøene i landsdelen.
- Rapporten har i likhet med Rambøll og Econ en ”produsentslagside”. NFF er av den oppfatning at film som kunstnerisk uttrykk i for stor grad hemmes av ønsket om å etablere en sterk produsentrolle i norsk filmproduksjon. Film som kunstnerisk uttrykksmiddel er som de andre kunstneriske uttrykkene skapende i sin natur, og derfor mener NFF det er de sentrale kreative kreftene som skal være nøkkelaktørene. Dette definerer vi i hovedsak som regissør, manusforfatter, fotografer og klippere. I tillegg er det andre viktige samarbeidspartnere i en filmproduksjon, som blant annet lyddesignere, scenografer, koreografer og komponister.
- På samme måte som produsentrollen har vært et sentralt tema i seksti års filmpolitisk debatt i Norge har også forholdet til markedet vært det. Hva skal bestemme offentlig støtte til filmproduksjon? "Markedet" - det vil si antall tilskuere? Eller "kunstnerisk kvalitet" (og hvordan skal vi bedømme det, jfr. de tre kvalitetsbegrepene som er omtalt i rapporten)?

Norsk filmforbunds visjoner for det videre arbeidet med å styrke den norske filmpolitikken

1. Likestilling

Det må etableres ordninger, som sikrer at kvinnene i bransjen får like muligheter, som mennene.

Det kan være:

- Egne stipendordninger,
- Kompetanseutviklende tiltak og
- Kvoteringsordninger, med mer.

WIFT og NFF kommer til å initiere og søke om støtte til et kursprogram for kvinner, som vil sette fokus på arbeidsmiljøloven, overenskomsten, lønnsforhandlinger, kontraktskrivning og lov om opphavsrett, for å bidra til å styrke kvinnes formelle posisjon i bransjen.

Vi vil også ta initiativ overfor de andre organisasjonene og institusjonene i bransjen for å følge opp Tallenes tale og for å legge opp strategier for å skape likestilling i bransjen.

Likestilling i bransjen handler også om inkludering og like muligheter for filmskapere/filmarbeidere med fremmedkulturell bakgrunn. Nesten 10% av filmforbundets medlemmer har utenlandsk opprinnelse, uten at dette synliggjøres gjennom tildelinger fra de offentlige tilskuddsforvalterne. Også på dette området er det behov for å ta grep og evt etablere ordninger, som sikrer likeverdige muligheter.

2. Historiefortellerne

Det må etableres egne støtteordninger for historiefortellerne.

Det kan være:

- Egne stipendordninger,
- Workshop ordninger,
- Produksjonsordninger, som den nye kort- og novellefilmordningen til Filmfondet, med mer.

3. Nytdannende filmarbeidere

Det må etableres innsøkningsordninger for nytdannede filmarbeidere.

Her må det til et samarbeid mellom KKD, Kunnskapsdepartementet og bransjen og begge departementer har uttrykt at de er positive til å gå inn i en slik prosess. Filmforbundet går nå inn i en dialog med Kunnskapsdepartementet bl.a. med tanke på å utrede slike ordninger.

4. Erfarne filmarbeidere

Det må etableres ordninger, som bidrar til at erfarne regissører og manusforfattere blir ivaretatt og får mulighet til å videreutvikle seg.

Trenden de siste 10 årene har vært at støtteordningene i all hovedsak har prioritert debutanter og unge filmskapere. Det er etter vår mening både et svik mot de som har brukt livene sine til å utvikle seg som historieforteller, men også et like stort svik mot publikum, som gjennom denne praksis frarøves mulighetene til å få viktige filmhistorier fra modne, reflekterte kunstnere.

5. Arbeidskreditter

Vi må få en slutt på ordningen med arbeidskreditter. De skapende og filmarbeidere tar ofte en betydelig del av risikoen, men får sjeldent en del av eventuell upside. Hvilke andre yrkesgrupper ville akseptere at de skulle legge inn deler av sin lønn, som finansiering av et prosjekt. Ta for eksempel et byggeprosjekt. Er det tenkelig at tømmerne skulle legge inn deler av lønnen sin, som byggherrens egenbetaling, og så skulle de få betalt for jobben nå

Norsk filmforbund

huset ble solgt? Selvfølgelig ikke. Hvilken moral legitimerer at det legges opp til at filmarbeidere skal behandles på denne måten?

6. Skatteintensiver

Skatteintensivordningen, som ble vedtatt av Stortinget i 2005 må komme på plass omgående.

7. Filmavtale

Det må vurderes inngåelse av en filmavtale, etter modell av avtalen fra Sverige og Danmark. Kringkasterne må også inn i en slik avtale.

8. De regionale filmsentrene

Det må gjennomføres en markant økning av bevilgningene til de regionale filmsentrene og mandatene deres må gjøres tydeligere.

- Filmsentrenes kunstneriske arbeid skal styres av konsulent, som innstiller til styret.
- Styrene må få en mer profesjonell sammensetning med representanter fra bransjens organisasjoner.
- Filmsentrene må omgående få økt sine produksjonsmidler til om lag 10 millioner kroner per senter per år. Dette må være "friske penger" og en idé er at kommende økninger over Statsbudsjettet til film bør prioritere en slik satsning.
- De skal konsentrere seg om støtte til kortfilm og dokumentarfilm.
- De skal gi inntil 80% av filmenes budsjetter i produksjonsstøtte.
- De skal samarbeide med Norsk filmutvikling og sammen ta ansvar for kompetansefremmende tiltak i regionene.

9. Et sørnorsk filmsenter

Det må etableres et Sørnorsk filmsenter, slik at alle regioner får sine filmsentre.

10. Regionale filmfond

Proessen fram mot regionale filmfond, som skal gi støtte til spillefilm og Tv-serier må ikke forseres, men skje på de profesjonelles miljøene i regionene sine premisser. Målsettingen for disse, når de kommer, må være å stimulere de lokale historiefortellerne til å utvikle historiene fra vårt langstrakte land. Og de må hente sin basisfinansiering lokalt og regionalt, som et supplement til de statlige filmbevilgningene.

11. En filmworkshopordning

Det må etableres en filmworkshopordning med formål å bygge opp en arena som skal bidra til faglig utvikling for de profesjonelle filmarbeiderne gjennom praktisk arbeid og opplæring. Ordningen må gjennom dette også gjøre det lettere for prosjekter under utvikling å visualisere sine ideer gjennom produksjon av piloter.

12. Fondet, Instituttet og Filmutviklingen

De tre nøkkelinstitusjonene i bransjen vår, Norsk filminstitutt, Norsk filmfond og Norsk filmutvikling må få mye tydeligere mandat, slik at de ikke hele tiden "trækker i hverandres bed" og slik at samarbeidet og samhandlingen mellom dem blir bedre og til bransjens beste.

- Norsk filminstitutt skal drive med formidling, markedsføring, salg, arkivering og bevaring.
- Norsk filmfond skal drive med støtte til filmproduksjon.
- Norsk filmutvikling skal drive med alle former for utvikling, dvs personutvikling, bransjeutvikling, manusutvikling og prosjektutvikling.

Disse tre forvaltningsorganisasjonene må også styrkes gjennom at:

- bransjens organisasjoner blir representert i deres styrer og faglige råd,
- de får tydeligere og klarere målformuleringer,
- samarbeidet mellom dem blir mer formalisert og forpliktende.

13. Norsk filmutvikling

Det må foretaes en skikkelig satsning på Norsk filmutvikling, slik at de kan utfylle den viktige rollen de har hatt og skal ha i bransjen.

- Faglig råd og styre for Filmutviklingen må gjeninnføres. (Kommunikasjonen og samspillet med bransjen må styrkes betydelig).
- Norsk filmutvikling må få større budsjetter til manusutvikling og kurs.
- Produsentstøtteordningen og en ny regissør- og manusforfatterstøtteordning må legges til Filmutviklingen.
- Filmutviklingen må få det overordnede ansvaret for utvikling både ift kompetanse-, kvalitet- og manus-/prosjektutvikling.
- Workshopordningen kan formelt sett gjerne ligge inn Filmutviklingen og være del av deres budsjett, samtidig som Workshopordningen bør ha sitt eget faglige råd og en utstrakt autonomi i sitt daglige virke.

14. Utenlandsavdelingen

Salgs og markedsføringsarbeidet av norsk film må styrkes ved at Utenlandsavdelingen i Norsk filminstitutt får et mer helhetlig ansvar for markedsføring og distribusjon av norsk film. Til glede for publikum og den norske filmbransjen.

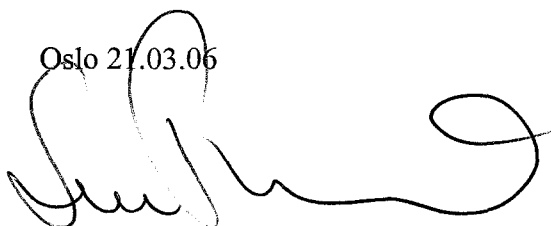
15. Billettstøtteordningen

Billettstøtteordningen må underkastes en grundig analyse. Det er nemlig mange meninger om denne ordningen og sannsynligvis også mange myter om den. En holdning jeg har møtt er at billettstøtteordningen er det viktigste hinderet for å få til en styrking av den kunstneriske, modige, vågale og eksperimenterende filmen. En annen er at ordningen er produsentenes "licens to print money". Bransjen trenger og fortjener å få fakta på bordet. Og at de framtidige valgene skjer på grunnlag av grundig analyse og høringer.

16. De forskjellige støtteordningene

Fordelingen av mellom de forskjellige støtteordningene må underkastes en grundig og kritiske analyse. I dag er det spillefilmen, som "stikker av" med brorparten av de statlige støttemidlene, mens Tv-dramatikk, dokumentarfilm, animasjonsfilm, kortfilm og novellefilm "deler smulene". Er dette en hensiktsmessig fordeling ift ønske om å realisere de kulturpolitiske målene for den norske filmpolitikken? Er dette den riktige strategien for å styrke norsk språk og kultur? Er ikke Tv-publikum like verdifullt som kinopublikum?

Oslo 21.03.06

Sverre Pedersen

Forbundsleder Norsk filmforbund